

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΟΙ ΑΤΥΧΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΣΟΠΕΝΑΟΥΕΡ

Ο μισογονισμός του Σοπενάουερ. Μερικές κρίσεις του για τις γυναίκες. Γιατί αντιπαθούσε το άρσενιο φύλο. Η διαγωγή της μητέρας του. Ένα άσυγγαρτο παράπτωμα της. Οι έρωτες του φιλοσόφου. 'Απετυχίες, προδοσίες, άπονητοεύσεις. Όπου εμφανίζεται ο γιος των γυναικών, λέρδες Βύρων. Το έπεισόδιο με τη ράφτρα και η συνεπιές του. κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Στους άναγνώστες μας δεν μπορεί να είναι άγνωστος ο περίφημος γερμανός φιλόσοφος του περασμένου αιώνου, ο Σοπενάουερ. Και θα είνε επίσης γνωστό ότι η βάση όλουζήρου του φιλοσοφικού του συστήματος είνε η πιο άπιστοδόξη και η πιο μαύρη αντίληψη για τη ζωή. "Η ζωή αυτή είνε τόσο άσχημη, ώστε δεν αξίζει κανείς να την ζή". Αυτό είνε το συμπέρασμα, στο οποίο κατέληξε ο μεγαλοφυής αυτός, αλλά και τόσο άπιστοδόξος φιλόσοφος.

Οι άναγνώστες μας θα ξέρουν επίσης, ότι ο Σοπενάουερ έπληξε ο μεγαλύτερος ίσως μισογονιστής στον κόσμο. Και πράγματι, το μίσος που αισθανότανε για τις γυναίκες, για όλες τις γυναίκες, ήταν άπειροστο. Και ο μισογονισμός του αυτός φανερόνεται ολόκληρος στον έξής περίφημο άφορισμό του: "Η γυναίκες, γράφει, βαδίζουν προς το σκοπό τους, ακολουθώντας τον πιο σύντιμο δρόμο και δεν έχουν καμιά άνοτερη αντίληψη και κανένα άνοτερο αίδημα. Η άδικία προς τους άλλους, αυτό είνε το κεφαλαίοδες έλλάτωμά τους. Για να προστατεύσουν την άδυναμία τους, ή φους τους έδωσε τη δολιχία και αυτή ή δολιχία είνε ή πηγή της ένστικτώδους των άσάβητας και της άκατανίκητης κλίσεως των προς το ψέμμα..."

Ένα βιβλίο, το οποίο εξέδωσε τελευταία για το Σοπενάουερ ένας Γερμανός συγγραφέας γράφει ότι ο φιλόσοφος αυτός της άπιστοδόξιας ήταν φοβερά άσχημος και ζωοφάγος. Τα μάλλια του ήταν περφοξάνθη, ή αυτή του μεγάλη και γοντοκομμένη, τα μάτια του πολύ μαύρα το ένα από το άλλο, τόσο πολύ ώστε δεν μπορούσε να φορέει συνήθισμένα ματωγάνια και παράγινε κάθε τόσο ιδιαιτέρα. Τέλος, το κεφάλι του ήταν εξαιρετικά μεγάλο, ή φωνή του πολύ γοντο, και ως την τελευταία του στιγμή ποτέ δεν θέλησε να άκολουθήσει τη μόδα. Φορούσε άπειαντίας πάντοτε φορέματα που είχαν το κόμμα που συνήθιζότανε στη νεανική του ηλικία. Έκτος όμως από όλα αυτά, ήταν ένας άνθρωπος έντελως άσυνώνητος και είχε ζωακτικά τρομαρά δίσποα. Ποτέ του δεν είχε γελίαση και είχε μέσα του έναν έμμετο φόβο για το κλέψι.

Από όλα αυτά που είπαμε, θα μπορούσε κανείς να έσπεσει, ότι ο Σοπενάουερ δεν ληρήσε ποτέ των γυναικών. Άλ' εναντίας... Ο άπιστοδόξος φιλόσοφος είχε και μερικές έρωτικές περιπέτειες στη ζωή του, περιπέτειες όμως που τον αλεγοήτεραν άκόμη περισσότερο και δέναιναν το μίσος που έτρεφε προς το γυναικείο φύλο. Και πράγματι ο Σοπενάουερ στήθηκε πάντοτε άτυχος στις σχέσεις του με τις γυναίκες. Θα διηγηθώ εδώ μερικά απ' αυτές τις περιπέτειές του. Πρωτίτερα όμως θα σταματήσουμε σε ένα αληθινό τραγικό σημείο της ζωής του, στις σχέσεις του με την ίδια τη μητέρα του, ή οποία έπληξε άλλωστε για ή πρώτη γυναίκα που πλημύνησε την καρδιά του με άπονητοεύσει.

Πράγματι, ο Σοπενάουερ δεν πήρε από τη μητέρα του τίποτε που να του κάνει συμπαιθιές τις γυναίκες. Η μητέρα του ήταν βέβαια άρωαίτητη γυναίκα, και άρετα καλή συγγραφέας. Ήταν όμως συγγράφουσα και μια πολύ ζωερική κορία, μια αληθινή Λέακα των σαλονιών, μεταάδοξη και φιλόσοφος. Όταν ο Σοπενάουερ ήταν έφηβος άκόμη, ή μητέρα του είχε συνάφη έννοχες έρωτικές σχέσεις με ένα σημαντικό προσωπό της εποχής εκείνης, που λεγότανε Γάροστερτσοφ. Ο νεαρός Σοπενάουερ ανέκαμψε στο τέλος τις έννοχες αυτές σχέσεις της μητέρας του. Και από τη στιγμή εκείνη αισθανότανε τόσο πικρία και τόσο άπονητοεύσει, ώστε την εγκατέλειψε και έφυγε μακριά. Ποτέ όμως ποτέ δεν μπόρεσε ούτε να τη συγχώσει, ούτε και να την ξεχάσει. Ήταν ή πρώτη και ή βαθύτερη γυναικεία άπονητοεύσει της ζωής του!

Άλιον καιρό άργότερα, άρχισε ή σειρά των άτυχών έρωτικών του περιπετειών. Στην Ίταλία, όπου είχε καταφύγει, γνώρισε μια όμοια Βενετσιάνα, την όποιαν άγάπησε. Μά ή μοίρα θέλησε, ώστε έπάνω στο δρόμο του να πέσει εύθης άμέσως ο μεγαλύτερος κατακτητής των γυναικών καθών της εποχής εκείνης, ο λόρδος Βύρων. Και ή Βενετσιάνα του Σοπενάουερ δεν άργησε να τον εγκαταλείψει, για να άκολουθήσει τον περίφημο "Άγγλο ποιητή, καταγοητευμένη μαζί του".

Ο άτυχος φιλόσοφος γνώρισε συνετρωμένους στην πατρίδα του. Η άλήθεια είνε πως στο τέλος παρηγοήθηκε κάπως και δεν άγνησε να περιπλάξει σε μια δεύτερη, έρωτική περιπέτεια. Και αυτό συνέβη, όταν αντίκρισε κάποτε τα λιμπερά μάτια της βαρβόνης Λεγγεβάνο.

Η γυναίκα αυτή τον καθεπέταξε άμέσως, μά όχι για να ήξει λίγο φως στη σκοτεινάση ψυχή του. Ο Σοπενάουερ την άγάπησε με θέρημ, μά εκείνη ήταν μια έμποιαία γυναίκα, μια κοζέττα, που αισθανότανε ιδιαίτερη ευχαρίστηση να τον παιδεύει. Ο φιλόσοφος ήταν εξαιρετικά ζηλιώτος, και αυτό άκρίβως έπηρεάσθηκε τη δυστυχία του. Η βαρβόνη δεν μπορούσε να άνεχθή καμιά κηδεμονία έπάνω της, έτσιγινε τόσο πολύ τον άνοχο έρωστή της, ώστε τον κατέδικασε να παύσει στο τέλος κοντά της έναν γελοιοδότημο φίλο. Και δεν άργησε να τον εγκαταλείψει έπειτα όπως διάλον, για να άκολουθήσει έναν άλλον!

Αυτή ήταν ή δεύτερη συντριβή του Σοπενάουερ. Μά σ' αυτό έπάνω άρχισε μια τρίτη περιπέτεια του με μια γυναίκα, περιπέτεια όχι έρωτική πια. Μια κομμωτριακή περιπέτεια, που κράτησε χρόνια ολόκληρα και διαρκώς γέμισε την καρδιά του με πικρία. Να πως άκρίβως συνέβη το πράγμα:

Βρισκόμαστε στα 1821. Μια μέρα, που ο Σοπενάουερ γνώρισε στο διαμέρημα όπου κατοικούσε, βρήκε έναν αντιθάλαμο τρεξί άγνωστες γυναίκες, που καθόντανε εκεί και ζωβέντιαναν. Ο φιλόσοφος τις παρεκάλεσε τότε να φύγουν, διότι το διαμέρημα ήταν δικό του και διότι ήθελε να έργασθί εκείνη την ώρα. Η δυο από τις γυναίκες αυτές σηοδηρώσαν πράγματι να έρουν. Η τρίτη όμως έμεινε εκεί, στη θέση της.

Η γυναίκα αυτή ήταν μια ράφτρα και λεγότανε Καρολίνα Μαζοξί. Στεκότανε εκεί, και κούττασε τον Σοπενάουερ με μάτια που έπεσαν σπάδες. Σε λίγο άρχισαν να μιλούνουν οι δυο τους. Ο Σοπενάουερ έλεγινε να φύγι άμέσως απ' εκεί, εκείνη όμως ποτέ έλεγε πως δεν είχε κανένα δικαίωμα να τη διαώξει, γιατί ζι' εκείνη είχε νομισμένο ένα δωμάτιο στο ίδιο διαμέρημα, και κατά συνέπεια μ μπορούσε να μεταφεριζέται επίσης τον αντιθάλαμο του σπιτιού. "Όλα αυτά εξενείωναν τον φιλόσοφο, ο όποιος στο τέλος της άρετής από τη μέση και την έβγαλε έξω. Η ράφτρα όμως γλύστρησε τότε στη σκάλα και χυτίστηκε. Δεν είχε πάθη οσδορά πράγματι, κατέφυγε όμως στο δικαστήριο, άράδικσε εκεί τόσες φρενιές, ώστε έπειτα από λίγον καιρό ο Σοπενάουερ, στην Ίταλία όπου βρισκότανε, έμαθε πως τον είχαν καταδικάσει να πληρώσει έξήνητα σκούδα το χρέος στην Καρολίνα, γιατί τάχα την είχε καταστρώσει σχεδόν άδικηνα να έργασθί.

Ο άμοιος φιλόσοφος άναγκάσθηκε πράγματι να πληρώσει τακτικά αυτά τα έξήνητα σκούδα, γιατί ποτέ ποτέ δεν μπόρεσε να επέτηγη άργότερα μια άναθεώρησι της δικής. Μά ή υποκρισία πια φρεδιά και ή παλιανθρωπία αυτής της γυναίκας ποτέ έκαναν τρομακτική έντύπωση και δυνάμωσαν την δυσπιστία που φρουρά έτρεφε άπέναντι των γυναικών.

ΜΙΑ ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Προκείμενον γ' άσοληθόμε με τη ζωή και το έργον των διαπρεπέστερων Έλλήνων συγγραφέων και να δημοσιεύσουμε εκτενείς περι αυτών μονογραφίας, παρακαλούμε τους συγγενείς, τους φίλους και τους θαυμαστές των να μās άποστείλουν οιανδήποτε περι αυτών πληροφοριαν, αυτόγραφα των, έργα των τυπωμένα ή αντίγραφα άνεκδότων έργων των, φωτογραφίας των και ήτι άλλο διαβέτωα. Δεχόμεθα και να πληρώσωμε εύχαριστως πάντα ταυτα.

Πρόκειται περι των εξής άνδρων: Α. Μουστοξύδου, Π. Χιώτη, Γουξέλη, Κουτουξί, Μ. Αξίλιου, Πολυλάδου, Μαρκολάδου, Μαρξώκηδου, Γ. Τερσίτη, Σούτωνα, Κονεμένου, Λομβάρδου, Κατρωμή, Αθ. Φαλίδα, Βηλαρά, Λαοκαράτου, Όδη, Ρώμα, Ζαυλιού, Καράτωνα, Κορηή, Τυπάλδου, Σολωμού, Περαιβού, Σάβα, Ίακωβάτου, Λιδάδα, Βράϊλα, Αρμίνη, Κατσουνή, Δοξαρά, κ.λ.π.